Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 107

Feria VI post Innocauit

na est ꝛ ineffabilis absq̄ꝫ tpe: qꝛ filius ꝓcessit a pr̄e
vt deus: vt eq̄lis: vt filius ꝛ ṽbū pr̄is. Processit ex
deo ꝛ venit: qꝛ verbū qđ erat in ṗncipio caro factū
est ꝛ habitauit in nob. Uenire enī hūanitatis est:
sicut manere diuinitatis. Processit ex pr̄e et venit
Tex. qꝛ a pr̄e in mundū missus est: sicut dicit ¶ Nō enī
a meip̄o veni: sed ille me misit. Que missi ovtiqꝫ in
Tex. carnatio intelligēda est. ¶ Quare loquelā meā nō
cognoscitis: qꝛ nō potestis audire sermonē meum
Quare sermonē eius audire nō poterāt: nisi qꝛ in
eū credere: ꝛ a sua impietate corrigi nolebāt? Ad-
huc q̄re n̄ poterāt audire? qꝛ filij diaboli elegerāt
Tex. manere. Unde sequit̄. ¶ Uos ex pr̄e diabolo estis
Filios diaboli dicit esse iudeos: nō nascēdo ſꝫ imi
tando. Nā ꝯsuetudinis est sacre scripture: ex imi-
tatione vel similitudine filios appellare: iuxta qđ
Eze. 16. ezechiel ꝓpheta loquit̄ ad iudeā. Pater tuus amor
reus: ꝛ mr̄ tua cethea. Quia enī iudei imitati fue-
rant impietates amorreoꝝ: inde parētes illos ha
buisse dicunt̄: de q̇bus in moribꝫ nascerent̄: ꝛ cū q̇
bus ꝓ simili scelere dānarent̄. Oīs ergo hō inquā
tū a deo creatus est: bonus est. Inquantū ergo ꝑ
liberū arbitriū peccādo se subijcit diabolo: patrē
hēt diabolū. Nā ꝛ ip̄e diabolus inquantū hēt na
turalē substātiā: ꝛ inquātū creatura est ꝛ a deo fa
ctus est: bonꝰ est. Inquātū ṽo sup̄biēdo ꝛ obediē
do ꝓlapsus est diabolus factꝰ est ꝛ malus est. Dia
bolus enī interp̄tat̄ deorsuꝫ ruēs. Ait ergo dn̄s iu
Tex. deis diaboli imitatoribꝫ. ¶ Uos ex patre diabolo
estis: ꝛ desideria pr̄is vr̄i ꝑficere vultis. Que erāt
desideria pr̄is illoꝝ supra ait: Queritis me occide
re. Hec erāt desideria diaboli: qꝛ ꝛ ip̄e inuidit ho
mini ꝛ occidit. Nā euā ꝑ serpentē seduxit: ꝛ ꝑ illā
virū decepit. Sicq̄ꝫ occidit eū: qꝛ ex iusto fec̄ pctō
Tex. rē: ꝛ ex imortali fecit mortalē. ¶ Ille inq̇t homici-
da erat ab initio. Diabolus cōtra ṗmū hoiem nō
ferro accinctus: ſꝫ letifera ꝑsuasione armatꝰ venit
nec cū gladio: sed ṽbo necauit. Oīs ergo qui alicui
homi malū ꝑsuadet: dū illū ad pctm̄ ꝑtrahit occi
Ps. 56. dit. De talibꝫ psal. dicit. Filij hoim dentes eoꝝ ar
Tex. ma ꝛ sagitte: ꝛ lingua eoꝝ gladius acutus ¶ Et in
veritate nō stetit: qꝛ veritas nō est in eo. In ṽitate
nō stetit: qꝛ ꝓlapsus est a veritate: nō voluit ꝑma
nere ī sue originis scitate. Factꝰ enī fuerat ad ima
ginē ꝛ similitudinē dei: sed sup̄biēdo retinuit q̇dē
imaginē: qꝛ nō ꝑdidit naturā imortalitatis: ami-
sit tn̄ veritatē sil̄itudinis: qꝛ ex iusto ꝛ bono ange-
lo: diabolus iniustus ꝛ malus factus est. De quo
Tex. adhuc subdit̄. ¶ Cū loquit̄ mēdaciū de ꝓprijs lo-
quit̄: qꝛ mēdax est ꝛ pater eius: subaudit̄ mēdacij
Diabolus a semetip̄o mēdax fuit: qꝛ a nemine pri
us audiuit: nec didicit mēdaciū: sed ip̄e suū genu
it mēdaciū. Et iō cū loquit̄ mēdaciū: de ꝓprijs lo
quit̄. Et sicut deus verax est ꝛ pr̄ ṽitatis: ita q̄ꝫ di
abolꝰ mēdax ē ꝛ pater mēdacij. Et q̄re mēdax est?
Qꝛ in veritate nō stetit: hoc est in deo nō māsit: qꝛ
deus verax est. Nā ꝛ hō qꝛ ꝛ ip̄e a ṽitate declina-
uit ꝛ peccādo a deo discessit: mēdax vocat̄ dicente
Ps. 115. psalmista. Oīs hō mēdax. Et qꝛ hō a diabolo de-
ceptus ꝛ mēdax effectꝰ fuerat: iō filiꝰ diaboli erat
nō natura vt dictū est sed imitatiōe. ¶ Quis ex vo
Tex. bis arguet me de pctō? Quia enī ipse eos redargu
erat de eoꝝ pctō dat eis optionē vt si possint ipi q̄ꝫ
eū de suo pctō reprehēdāt. Et cōsiderandū quāta
sit humilitas nr̄i redēptoris. Ad relaxanda hoim
pctā venerat: ꝛ tn̄ nō dedignat̄ ostēdere se pctōrē

nō esse: qui ex potētia diuinitatis poterat pctōres
iustificare. ¶ Si veritatē dico: q̄re vos non credi- Tex.
tis mihi? Ueritas xp̄s est. Et q̇d est aliud veritas
q̄ꝫ veritatē loqui? Ueritatē q̇ppe loquebat̄ cū dice
ret: Ego ex deo ꝓcessi ꝛ veni: q̄re vos non creditis
mihi? Quare? Nisi qꝛ ex diabolo estis: et in patre
mēdacij ꝑmanere elegistis. ¶ Qui ex deo est verba Tex.
dei audit. Audire ṽba dei: est p̄ceptis illius que ꝑ
scripturas loquit̄ obedire. Proinde si ille ṽba dei
audit q̇ ex illo est: ꝛ audire ṽba eiꝰ nō pōt q̇sq̇s ex il
lo nō est: interroget se vnusq̇sq̄ꝫ: vtrū verba dei au
ditu cordis ꝑcipit: ꝛ intelliget vnde sit. Iubet enī
celestē patriā desiderare: carnis desideria calcare
mūdi gloriā fugere: aliena nō rapere ꝓpria largiri
Hanc dei vocē si q̇s id in sui cordis aure sonuisse
cognouerit: gaudēs cognoscat ꝙ ex deo sit. Sed
qđ nō sine merore dici pōt: sunt nonnulli qui ṽbū
dei nec aure quidē corꝑis ꝑcipe dignant̄. Quid isti
aliud nisi patēter iudicāt: qꝛ mēbra diaboli sunt:
ꝛ in eius sorte potius q̄ꝫ in dei ꝑmanere elegerunt
Quotidie dn̄s ꝑ scripturas suas clamat: ꝛ nos (vt
perituri mūdi oblectamēta fugiamus: ꝛ ad ea q̇ fi
niri nesciūt: ꝑenniū bonoꝝ gaudia mentis deside
rio trāseamus) inuitat. Studeamus ergo nūc vo
cantē ꝛ ammonentē sequi: ne si mō loquētis ṽba
ꝯtēnimus: cū iudex in maiestate venerit ab illo q̄-
si ignoti ꝛ alieni ꝯtēnamur. Quin potius eū in p̄-
senti audire: ꝛ p̄ceptis eius obedire festinemus q̄-
tenus ab eo in beatā patris mansionē recipi mere
amur: prestāte eadē dn̄o nostro iesu christo: qui vi
uit ꝛ regnat in vnitate spiritussancti deus: per om
nia secula seculorū. Amen.

Feria sexta. Iohannis. v.

In illo tēpore. Erat

dies festus iudeorum: et ascēdit iesus hiero-
solymaꝫ. Est aūt hierosolymis probatica pi-
scina: que cognominatur hebreice bethsaida
quinq̄ꝫ porticus habens. Et reliqua. Ome-
lia de eadem lectione.

In euāgelica lectione quā mō audiuimꝰ duo nob
miracula recitata sunt: vnū inuisibilr̄ ꝑ angelicā
administrationē patratū: alterū ꝑ dn̄icam p̄sen-
tiā visibiliter exhibitū. Ergo vtriusq̄ꝫ nob sūt bre
Tex. uiter exponēda mysteria. ¶ Erat inq̇t euāgelista di
es festus iudeoꝝ: ꝛ ascēdit iesus hierosolymā. Qꝛ
enī deus ꝓ hoibus homo factus erat: cū hoibꝰ so
Tex. lēnitates dei lege ꝯstitutas celebrabat. ¶ Erat aūt
hierosolymis ꝓbatica piscina: q̇ cognominat̄ he-
braice bethsaida q̇nq̄ꝫ porticus habēs. In his ia-
cebat multitudo languentiū: cecorū: claudoꝝ: ari
doꝝ: expectantiū aque motū. Probatica grece: la
tine dicit̄ pecualis. Probaton quippe dicit̄ ouis
Et piscina illa probatica vocatur: quia ibi sacer-
dotes hostiarum quas in templo dei imolabant
cadauera abluebant. Mystice probatica piscina
que quinq̄ꝫ porticibus cingebatur: significat po-
pulum iudeorum: legis custodia vndiq̄ꝫ ne pecca
re debeat munitum. Quinq̄ꝫ enim porticus legē
que in quinq̄ꝫ libris moysi continetur insinuant
Et bene idem populus per aquam significat̄ pisci
ne: quia sicut aqua piscine nūc placida ventis sta-
re: nunc eisdem ventis irruentibus turbari solet:
ita ille ppl̄s ī q̇busdā vite mūdiciā ſuare: ī q̇busdā
imūdorū spirituū solebat tēptationibus agitari.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0107
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG